

Цијена:

За Црну Гору на годину 8
крупа, а по године 4 крупе.
За Аустро-Угарску, Босну и
Херцеговину на годину 12 кр.
а по године 6 крупа.

За све остале земље годишње
20 франка у лану, а по го-
дине 10 франка у лану.

Претплата се прима само у
годишњим и полугодним роковима.

Појединачни број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље пошта-
мским уплатницама, само и нео-
средњи администратори „Гласа
Црногорца“ на Цетиње, а коме
је нарочито: г. Вељку Рамба-
ковићу, К. Ц. агенту у Нотр.

Дописе се шаљу Уредништву,
Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сва-
ку ријеч или за број од пет
цифара по 4 пара за први
пут, а за сваки даљи пут по
2 пара.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: Филип Јерговић.

ПРИЈЕСТОНА БЕСЛЕДА

којом је

Његово Краљевско Височанство Књаз и Господар Црне Горе

НИКОЛА I

отворио сједнице Народне Скупштине сазване на дан 8. новембра 1907 године.

Господо Народни Посланици,

Поздрављам вас искреном добродошлицом као представнике Мога драгога народа.

Господо Народни Посланици,

Устав сам дао, не да се народна снага цијепа и бесплодно троши у партијској борби, већ да се свачија ријеч чује у Народноме Представништву, гдје ће договорно бити уважена онајбоља. Снага Црне Горе састоји се у једнодушној слози Мога народа, која је Милој нам Отаџбини стекла све, што данас имамо и што Народно Представништво треба да сачува и унаприједи.

Господо Народни Посланици,

Елементи, који су већину прошле Народне Скупштине одмах у почетку завели на странпутицу, учинили су њен рад бесплодним. Мени је било најтеже чим сам то примјетио, јер сам велике наде полагао у њен рад и вјеровао, да ће ме умјети помоћи у раду на корист народа. Очински сам стрпљиво очекивао готово пола године, надајући се с једне стране, да ће здрава свијест из њене средине прокрчити себи пут, који показују наш Устав, добро нашега народа и славна историја Црне Горе, — а са друге стране желећи, да у духу слободоумља, које сам наслиједио од Мојих славних предака, однегујем што више самосталности у раду просвјешћених појединаца, чиме би се још више прошириле утакмица и воља за рад на општем добру. Али, Моје и Мога народа наде, које смо полагали у рад прошле Народне Скупштине, нијесу се оствариле. Кад је иста све упорније почела да иде кобнијем правцем, па кад се таквоме њеноме раду одупрла и свјеснија њена половина, сматрао сам, да је наступио тренутак, да сам дужан употребити право, које ми даје Устав, да њене сједнице одложим и да је потоме, пошто је престала свака могућност њенога рада, и распустим, држећи се оне моје свечане и јасне ријечи кад сам дао Устав: „Пође ли се странпутицом, а на штету трудом и муком зарађених тековина, нека сваки зна данас унапријед, да ћу се вазда наћи са цијелим и најбољим елементом ове земље на бранику праве уставности, спреман да свима средствима заштитим свете народне тековине.“

Мој свјесни народ одмах је схватио разлоге и потребу тога чина, и послао је вас у Народно Представништво, вјерујући, да ћете и ви бити истих мисли и израз оне исте љубави, слоге и одушевљења, којима је сав Мој народ изашао у сусрет Мене позиву на њега. Захваљујући свијести Мога народа и опрезноме прегнућу Моје Владе, вријеме од распуштања прошле Народне Скупштине па до нашега доласка прошло је без штетних пошљедица.

Господо Народни Посланици,

Налазећи, да је увођење у живот нових потребних закона везано за нове издатке, које би јој народ имао ставити на расположење, Моја Влада подносиће вам постепено на одобрење према савјетима стеченог искуства неке исправке постојећих закона и предлоге нових закона у духу и према потребама народа.

Међу првим бригама Моје Владе биће та, да вам се што прије поднесе на одобрење буџет државних прихода и расхода, пошто тај важни посао није био свршен ни у току петомјесечнога рада прошле Народне Скупштине. Правилно и савјесно руковање народнијем новцем основ је доброга државнога газдовања, у коме се Моја Влада на првоме мјесту држи разумне штедње, чувајући у нашим Финансијама ред, који је постављен на здраву основу.

Што се тиче народнога благостања, са задовољством могу рећи, да добро напредују радње на подужењу Барскога Друштва. Моја се Влада озбиљно брине, да пронађе средства, да се у милој нам домовини створи што више привредних и индустријских предузећа, како би Моји Црногорци могли да нађу довољно рада и зараде на домаћем огњишту. Одлазак Мојих вјерних Црногораца у далеке преко-

морске земље, по примјеру других народа, Мени особито тешко пада на душу; али Ме тјеши то, што видим, каква их топла љубав веже са Отаџбином, у коју су се сад почели весело враћати својим милима и драгима. Моја влада озбиљно настојава, да им се покаже начин, како ће муком стечену зараду употребити на што већу своју корист.

Развијању трговинских веза са иностранством и подизању трговине у земљи послужиће уговори са страним државама, стварање повољнијих саобраћајних средстава и отварање нових путова. Моја ће вам Влада још у току овога сазива поднијети на одобрење трговински уговор са Њемачком Царвином, а са моћном сусједном нам Аустро-Угарском Монархијом, која је према нама прожета осјећајима доброга сусједства, надам се да ће ускоро бити окончан трговински уговор на корист Мога народа. Такође су у току преговори о трговинском уговору са Краљевином Холандијом. Односно стварања повољнијих саобраћајних средстава и отварања нових путова, Моја је Влада обратила особиту пажњу на довршење новог колског пута до Андријевце, који ће ускоро бити отворен саобраћају не само унутрашњем, већ и са богатим крајевима Старе Србије.

Унапређење свију грана народне привреде Моја је Влада ставила у један од првих задатака, и у томе ће се погледу чинити све, што се буде могло и што буду средства допуштала. Питање о регулисању Бојане и о исушењу плодних земаља око Скадарског Језера, предмет је Моје трајне бриге, и Моја Влада предузела је љетос озбиљне кораке, како би се срећно ријешило то питање великога привреднога значаја.

Увиђајући, да напредак, моћ и величина народа не зависи само од његове привредне и политичке снаге, него такође и од његовога правилног духовнога развика — народнога просвјетења, Моја Влада још у почетку ове школске године знатно је умножила број наших основних школа, отворила у Подгорици нижу Државну Гимназију, повећала број наставничких снага у основнијем и средњијем школама, старајући се непрестано, да буде развика наших школа и просвјете заснован на научноме темељу, у духу и према потребама нашега народа.

Господо Народни Посланици

Само високе војничке врлине Мога храброга народа учиниле су она дјела, којима се свијет диви. Док год буду те витешке врлине красиле Моје Црногорце, Црна Гора биће у стању да успјешно одговори своме историском позиву и надама, које се на њу полажу. Зато унапријед знам, колико свијема вама на срцу лежи наша узданица, наша храбра војска и њена војна спрема. Са задовољством могу рећи, да Моја храбра војска напредује у војничкоме образовању и у наслијеђеноме витешкоме духу наших предака. Закони, који ће вам бити предложени већ у овоме сазиву, уредиће и утврдити њено устројство и војну обавезу у народу.

Господо Народни Посланици,

Односи са страним државама били су вазда и јесу предмет једне од Мојих највећих брига, како би исти одговарали највишим интересима и стеченом имену миле нам Црне Горе, која непрестано ужива вјековну сталну наклоност моћне и братске нам Империи Русије, као и осталих Великих Сила.

Господо Народни Посланици,

Ових дана откривено је припремање за ужасни покушај, да се Црна Гора обезглави, преда власти анархије и униште заједничке тековине Мога народа и Мога Дома. Али, хвала Свемогућем Богу вјечном чувару Црне Горе и Мога Дома, покушај није успио и наша отаџбина спасена је од кобних пошљедица. Мој народ, као увијек у тешким тренутцима, и у овој прилици показао је ону своју вјековну љубав и оданост према Отаџбини и Моје Дому.

Рачунајући на вашу љубав спрам Отаџбине и Пријестола и на Вашу природну разборитост, Ја сам увјерен да ће ова — друга Народна Скупштина сложено са Мојом Владом радити о општем добру, да ће јој рад бити плодан и користан за Државу и Мој мили народ и за то радосно оглашавам, да су сједнице Народне Скупштине, сазване у први редован сазив, отворене, кличући:

Живјела Црна Гора!

Живјели Народни Посланици!

На Цетињу,
15. новембра 1907.

НИКОЛА с. р.

*Предсједник Министарског Савјеша,
Министар Правде,*

и

Заст. Министра Иностр. Дјела:

Д-р Л. ТОМАНОВИЋ с. р.

Министар Унутрашњих Дјела:

ВОЈВОДА ЛАКИЋ ВОЈВОДИЋ с. р.

Министар Војни: Генерал-ађутант

Бригадир МИТАР МАРТИНОВИЋ с. р.

Министар Финансија и Грађевина:

ДУШАН ВУКОТИЋ с. р.

Министар Просвјете и Црквених Послова:

ЈОВАН ПЛАМЕНАЦ с. р.

ПРИЈЕСТОНА БЕСЈЕДА

којом је

Његово Краљевско Височанство Књаз и Господар Црне Горе

НИКОЛА I

отворио сједнице Народне Скупштине сазване на дан 8. новембра 1907 године.

Господо Народни Посланици,

Поздрављам вас искреном добродошлицом као представнике Мога драгога народа.

Господо Народни Посланици,

Устав сам дао, не да се народна снага цијепа и бесплодно троши у партијској борби, већ да се свачија ријеч чује у Народноме Представништву, гдје ће договорно бити уважена понајбоља. Снага Црне Горе састоји се у једнодушној слози Мога народа, која је Милој нам Отаџбини стекла све, што данас имамо и што Народно Представништво треба да сачува и унаприједи.

Господо Народни Посланици,

Елементи, који су већину прошле Народне Скупштине одмах у почетку завели на странпутицу, учинили су њен рад бесплодним. Мени је било најтеже чим сам то примјетио, јер сам велике наде полагао у њен рад и вјеровао, да ће ме умјети помоћи у раду на корист народа. Очински сам стрпљиво очекивао готово пола године, надајући се с једне стране, да ће здрава свијест из њене средине прокрчити себи пут, који показују наш Устав, добро нашега народа и славна историја Црне Горе, — а са друге стране желећи, да у духу слободоумља, које сам наслиједио од Мојих славних предака, однегујем што више самосталности у раду просвјешћених појединаца, чиме би се још више прошириле утакмица и воља за рад на општем добру. Али, Моје и Мога народа наде, које смо полагали у рад прошле Народне Скупштине, нијесу се оствариле. Кад је иста све упорније почела да иде кобнијем правцем, па кад се таквоме њеноме раду одупрла и свјеснија њена половина, сматрао сам, да је наступио тренутак, да сам дужан употребити право, које ми даје Устав, да њене сједнице одложим и да је потоме, пошто је престала свака могућност њенога рада, и распустим, држећи се оне моје свечане и јасне ријечи кад сам дао Устав: „Пође ли се странпутицом, а на штету трудом и муком зарађених тековина, нека сваки зна данас унапријед, да ћу се вазда наћи са цијелим и најбољим елементом ове земље на бранику праве уставности, спреман да свима средствима заштитим свете народне тековине.“

Мој свјесни народ одмах је схватио разлоге и потребу тога чина, и послао је вас у Народно Представништво, вјерујући, да ћете и ви бити истих мисли и израз оне исте љубави, слоге и одушевљења, којима је сав Мој народ изашао у сусрет Моме позиву на њега. Захваљујући свијести Мога народа и опрезноме прегнућу Моје Владе, вријеме од распуштања прошле Народне Скупштине па до вашег доласка прошло је без штетних пошљедица.

Господо Народни Посланици,

Налазећи, да је увођење у живот нових потребних закона везано за нове издатке, које би јој народ имао ставити на расположење, Моја Влада подносиће вам постепено на одобрење према савјетима стеченог искуства неке исправке постојећих закона и предлоге нових закона у духу и према потребама народа.

Међу првим бригама Моје Владе биће та, да вам се што прије поднесе на одобрење буџет државних прихода и расхода, пошто тај важни посао није био свршен ни у току петомјесечнога рада прошле Народне Скупштине. Правилно и савјесно руковање народнијем новцем основ је доброга државнога газдовања, у коме се Моја Влада на првоме мјесту држи разумне штедње, чувајући у нашим финансијама ред, који је постављен на здраву основу.

Што се тиче народнога благостања, са задовољством могу рећи, да добро напредују радње на подузећу Барскога Друштва. Моја се Влада озбиљно брине, да пронађе средства, да се у милој нам домовини створи што више привредних и индустријских предузећа, како би Моји Црногорци могли да имају довољно рада и зараде на домаћем огњишту. Одлазак Мојих вјерних Црногораца у далеке преко-морске земље, по примјеру других народа, Мени особито тешко пада на душу; али Ме тјеши то, што видим, каква их топла љубав веже са Отаџбином, у коју су се сад почели весело враћати својим милима и драгима. Моја влада озбиљно настојава, да им се покаже начин, како ће муком стечену зараду употребити на што већу своју корист.

Развијању трговинских веза са иностранством и подизању трговине у земљи послужиће уговори са страним државама, стварање повољнијих саобраћајних средстава и отварање нових путова. Моја ће вам Влада још у току овога сазива поднијети на одобрење трговински уговор са Њемачком Царевином, а са моћном сусједном нам Аустро-Угарском Монархијом, која је према нама прожета осјећајима доброга сусједства, надам се да ће ускоро бити окончан трговински уговор на корист Мога народа. Такође су у току преговори о трговинском уговору са Краљевином Холандијом. Односно стварања повољнијих саобраћајних средстава и отварања нових путова, Моја је Влада обратила особиту пажњу на довршење новог колског пута до Андријевце, који ће ускоро бити отворен саобраћају не само унутрашњем, већ и са богатим крајевима Старе Србије.

Унапређење свију грана народне привреде Моја је Влада ставила у један од првих задатака, и у томе ће се погледу чинити све, што се буде могло и што буду средства допуштала. Питање о регулисању Бојане и о исушењу плодних земаља око Скадарског Језера, предмет је Моје трајне бриге, и Моја Влада предузела је љетос озбиљне кораке, како би се срећно ријешило то питање великога привреднога значаја.

Увиђајући, да напредак, моћ и величина народа не зависи само од његове привредне и политичке снаге, него такође и од његовога правилног духовнога развитака — народнога просвјетења, Моја Влада још у почетку ове школске године знатно је умножила број наших основнијих школа, отворила у Подгорици нижу Државну Гимназију, повећала број наставничких снага у основнијем и средњијем школама, старајући се непрестано, да буде развитак наших школа и просвјете заснован на научноме темељу, у духу и према потребама нашега народа.

Господо Народни Посланици

Само високе војничке врлине Мога храброга народа учиниле су она дјела, којима се свијет диви. Док год буду те витешке врлине красиле Моје Црногорце, Црна Гора биће у стању да успјешно одговори своме историском позиву и надама, које се на њу полажу. Зато унапријед знам, колико свијема вама на срцу лежи наша узданица, наша храбра војска и њена војна спрема. Са задовољством могу рећи, да Моја храбра војска напредује у војничкоме образовању и у наслијеђеноме витешкоме духу наших предака. Закони, који ће вам бити предложени већ у овоме сазиву, уредиће и утврдити њено устројство и војну обавезу у народу.

Господо Народни Посланици,

Односи са страним државама били су вазда и јесу предмет једне од Мојих највећих брига, како би исти одговарали највишим интересима и стеченом имену миле нам Црне Горе, која непрестано ужива вјековну сталну наклоност моћне и братске нам Империје Русије, као и осталих Великих Сила.

Господо Народни Посланици,

Ових дана откривено је припремање за ужасни покушај, да се Црна Гора обезглави, преда власти анархије и униште заједничке тековине Мога народа и Мога Дома. Али, хвала Свемогућем Богу вјечном чувару Црне Горе и Мога Дома, покушај није успио и наша отаџбина спасена је од кобних пошљедица. Мој народ, као увијек у тешким тренуцима, и у овој прилици показао је ону своју вјековну љубав и оданост према Отаџбини и Мојему Дому.

Рачунајући на вашу љубав спрам Отаџбине и Пријестола и на Вашу природну разборитост, Ја сам увјерен да ће ова — друга Народна Скупштина сложено са Мојом Владом радити о општем добру, да ће јој рад бити плодан и користан за Државу и Мој мили народ и за то радосно оглашавам, да су сједнице Народне Скупштине, сазване у први редован сазив, отворене, кличући:

Живјела Црна Гора!

Живјели Народни Посланици!

На Цетињу,
15. новембра 1907.

НИКОЛА с. р.

*Предсједник Министарског Савјеша,
Министар Правде,*

и

Засл. Министра Иностр. Дјела:

Д-р Л. ТОМАНОВИЋ с. р.

Министар Унутрашњих Дјела:

ВОЈВОДА ЛАКИЋ ВОЈВОДИЋ с. р.

Министар Војни: Генерал-ађушант

Бригадир МИТАР МАТИНОВИЋ с. р.

Министар Финансија и Грађевина:

ДУШАН ВУКОТИЋ с. р.

Министар Просвјете и Црквених Послова:

ЈОВАН ПЛАМЕНАЦ с. р.

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ НИКОЛА I по милости Божјој КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног производимо:

у чин официра народне војске под-
официре народне војске: Илију И. Пејо-
вића и Радоја М. Ускоковића, оба из
баталиона Љешанског.

Наш Министар Војни нека изврши овај
указ.

Цетиње, 15. новембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ НИКОЛА I по милости Божјој КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног
рјешавамо:

да се официр народне војске, до сада
у оставци, Новела Илинчић из баталио-
на Ровачког, врати на службу са истим
чином и стави на расположење Мини-
стра Војног.

Наш Министар Војни нека изврши овај
указ.

Цетиње, 15. новембра 1907. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

Извјесним листовима српским и hrvat-
ским није било доста, што су цијело по
године клеветали Књажевску Владу чим
год су се домислили, да је могу свијету
приказати као злочиначку, тако да и да-
нас упорно тврде, да су пок. сердар Саво
Пламенац и учитељ Борко Бошковић по
наредби са Цетиња убијени, ма да је
први извршио самоубиство на улици, у-
сред бијелог дана, наочиглед више при-
сутних особа; а да и друго самоубиство
представе као злочинство наређено са
Цетиња, тврдили су, да су то признали
два жандара, исти извршиоци те наредбе,
и да се један од њих за то већ нашао
објешен у тамници!

Све то није било доста тим новинар-
ским клеветницима, зликовцима вишим
од мучких и простих разбојника, него
се сада лађају откривене анархистичке
завјере против живота Господара Црне
Горе, против Династије, против бића
Црне Горе, да и тим оклеветају Књажев-
ску Владу, да је она преко Рајковића
набавила бомбе, како ће их подметнути
вођама опозиције, да их тако смакне!

И та зликовачка радња новинарска
упорно се наставља без стиди од људи
и без страха од Бога — и пошто је уха-
ћен Ђулафић са дружином и са бомба-
ма донесеним из Србије преко Ново-
пазарског Санџака; и пошто је ухаћен
Војводић, један од биградских универ-
ситетлија, који су били дошли у Боку
код Марка Даковића, да отолан раз-
ашиљу бомбе по Црној Гори; и пошто су
брат и отац Марка Даковића признали,
да је овај из Рисна преко њих шиљао
бомбе у Никшић Ђукановићу, који их
није хтио примити; и пошто се сви за-
писнички изкази похваћених саучесника
у главном слажу; и пошто тајно бјегство
из Боке Тодора Божовића и Јована Ђо-
новића у Биоград, а Марка Даковића у
бестрв, потврђује све оно у колико их
терете горњи искази — и послје свега
тога још се ти листови труде, да увјере
свијет, да су похваћене бомбе наређене
са Цетиња, да тим обране зликовце, који
нијесу успјели, да обезглаве Црну Гору,
да је униште!

Ми ово констатирамо, а остављамо
непристраснима да суде, што их потиче
на ту неспирску, несловенску, нечовјеч-
ну радњу.

Предсједник Хомјаков о трећој Думи

О груписању странака у трећој
Думи и о њеном раду проносе се
разни новинарски гласови, али сви
су сложни у томе, да ће она бити
вјерни тумач руског Устава и по-
вратити Русији жељени мир. Нај-
бољи доказ за такво вјеровање
јесу ријечи самог предсједника Хо-
мјакова, који је по свом избору
поздравио Думу овако:

„Государственој Думи мој по-
здрав! Ваша је воља била господо,
да ми одредите дужност предсјед-
ника Думе. Ја не смијем ту високу
част да одбијем и ако сам свјесан
своје слабости, свог недовољног

знања и искуства. Ја прилазим ово-
ме послу са неповјерењем према
самом себи, али се повињавам ва-
шем суду и пењем се на ово узви-
шење, јер вјерујем у друго нешто;
вјерујем у *сјајну будућност велике,
уједињене, нераздвојне Русије; не-
поколебљиво вјерујем у Думу Ру-
сије, у вас господо!* Ја вјерујем,
не, ја знам позитивно да сте сви
ви господо дошли амо, да дате
Русији мир и да учините крај пар-
тијским тразвицама. Ви сте дошли
амо, да залијечите ране многона-
паћеној домовини и да у дјело
приведете високу вољу Цареву, ко-
ји је позвао к себи изабранике на-
родне, да тешке и пуне одговор-
ности државне послове на земљиш-
ту законодавног државничког рада
посвршуете!“

А у разговору са једним сарад-
ником руске „Рјечи“, Хомјаков
оцртао је овако будућу улогу тре-
ће Думе:

„Ја се не осјећам спреман — ре-
као је Хомјаков — за један тако
тежак и пун одговорности задатак,
као што је управа једне Думе. Ја
сам искрено желио, да се одречем
предсједничке столице. Али, како
је моја партија, т. ј. октобристе,
сматрала за потребно, нијесам се
могао одрећи те дужности.“

О питању, да ли у Русији по-
стоји неограничено самодржавље
као и прије, или не постоји — на-
ставио је Хомјаков — води се и
сада борба између крајње деснице
и крајње левнице. Али какве ко-
ристи има земља од те непрекид-
не борбе? Свак остаје при своме
мишљењу и један другог не мо-
же убиједити. За законодавну ин-
ституцију нема нејасности. У Уста-
ву јасно пише: „Ни један закон
неће имати важности, док га Дума
не санкционише.“ Ја нијесам добар
правник и у слободним часовима
не бавим се законима; знам да су
наши закони у пошљедње доба
рђаво сређивани и мијењани, али
у том погледу ми смо на чисто.
За Думу је дакле борба око тога
не само сувишна, већ и штетна,
јер само заоштрава прилике под
којима живимо. Не можемо уна-
пријед поуздано рећи, да ли ће и
ова трећа Дума бити способна за
рад и живот, јер то зависи од по-
јединих њених чланова. Ја пак,
сматрам, као предсједник да имам
дужност, да избјегавам све теориј-
ске препирке. У осталом мислим,
да до тих препирака неће ни до-
ћи. Нећу допустити да се говори
о ономе, што није на дневном ре-
ду. Надам се, шта више, ја сам
увјерен, да ће се у Думи наћи јед-
на велика уставна већина и да ће
најјачи блок у њој представљати
сједињене групе кадета, пријатеља
мирног препорођаја, октобриста и
један дио деснице.“

При оваквом схватању своје уз-
вишене дужности, као што ју ис-
казује предсједник Хомјаков, нема
сумње да ће трећа Дума одиста
поћи путем праве уставности, да
ће се у њој кренути правцем само
истините словенске политике, која
ће и Русији и Словенству донијети
љепших и сретнијих дана!

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

(Приватна Геодетско-Грађевинска
Академија у Биограду.) Професор уни-
верситета у Биограду г. Милан Андоновић
отвара у Биограду *стручну техничку школу*
под горњим називом, у којој ће се спрема-
ти стручно: геодети, геометри (земљомје-
ри), порезници и порески помоћници, гра-
ђевинари, грађевински надзорници и поду-
зимачи, грађевински помоћници и технич-
ки цртачи.

Предмети, који се у тој академији има-
ју слушати, даће доиста савремене струч-
не техничке раденике. Предмети се дије-
ле на двије групе: геодетско-порезничку
и грађевинску. За геодете се тражи ма-
тура; за геометре, порезнике, грађевина-
ре, грађевинарске надзорнике и преду-
зимаче траже се 6 разреда гимназије или

реалке, или да су свршили Трговинску
Академију, Учитељску Школу или какву
средњу стручну школу у Србији или на
страни. Ови слушаоци полажу дипломске
испите. За геометарске помоћнике и гра-
ђевинске помоћнике треба да су сврши-
ли 4 разреда средњих школа и да имају
течајни испит. Технички цртачи треба да
ту свршили такође четири газреда.

Вријеме учења је двије године или че-
тири течаја за све, осим техничких цр-
тача, који свршавају за једну годину.
Помоћници и цртачи добијају увјерења о
школовању и успјеху, а пошто сврше
Академију и преведу четири године у
пракси, могу полагати дипломски испит.
Редован рад у геодетско-грађевинској
академији траје 10 и по мјесеца и дијели
се на теориски у школи и практични на
терену, на грађевинама и у радионицама.

Уписнина је 10 динара, школарина 150
динара за течај, плаћа се унапријед пре-
ма споразуму. Професорски савјет про-
писује наставни план. За упис у школу
као и за подробнији извјештај о истој
ваља се обраћати г. професору М. Ан-
доновићу у Биоград.

(† Константин Величков.) У Грено-
блу у Француској умро је овијех дана
познати бугарски књижевник Константин
Величков. Он је је рано почео да се бави
литературом а највише критиком. У кри-
тици је био врло оштар, али је опет умно
да нарочито према млађим бугарским
књижевницима биде веома предусретлив,
особито, ако је видио да неко од њих
има дара. Због тога сви бугарски млађи
књижевници колико су га вољели, толи-
ко су га се и бојали. Осим писања кри-
тика, он је превео на бугарски више зна-
чајних ствари из француске, талијанске и
руске литературе. Међу преводима најбо-
ље му је успјела Дантеова „Божанствена
Комедија“, коју је мајсторски, управо
Дантеовски превео, како тврде они који
су је читали и упоређивали са ориги-
налом.

Више година био је дипломата и за-
ступао је своју државу код српског и
талијанског двора. Прије тога заузимао
је и положај министра просвјете у каби-
нету д-р Стоилова. Послије познатих
догађаја у бугарском позоришту Велич-
ков је отишао у Француску, гдје га је
смрт сад нашао. Бугарска Народна Скуп-
штина ријешила је, да му спровод буде
о државном трошку.

(Промјена имена.) Српско учитељ-
ство из Хрватске и Славоније на својим
састанцима одржаним мјесеца августа
1907. у Загребу, донијело је одлуку да
покреће свој лист под именом „Српска
Школа“. Поводом већ покренутог пе-
дагошко-књижевног листа „Српске Шко-
ле“, органа Српског Учитељског Удру-
жења у Босни и Херцеговини, а да се из-
бјегне свака пометња, закључио је одбор
за организацију Српског Учитељства Хр-
ватске и Славоније, да промијени име
листа и да издаје почетком 1908. г. „Српски
Учитељ“, педагошко-књижевни лист, као
орган српског учитељства у Хрватској и
Славоији.

(Поправка нашег јулијанског кален-
дара.) Из Петрограда јављају. да је цар-
ска комисија одређена још 1901 год. за
поправку нашег садањег јулијанског ка-
лендара свршила рад под предсједниш-
твом Великога Књаза Константина Кон-
стантинoviћа и предала је свој елаборат
светоме Синоду руском на оцјену и одо-
брење. Као што се чује, скратиће се фе-
бруар идуће године за 13 дана, те ће се
од 1. марта 1908. год. руски (православ-
ни) календар покланати с календаром
осталих културних народа. Саопштавају-
ћи ову новину и реформу ми држимо, да
и остали православни народи неће ни
часа оклијевати, да календар садањи по-
ставе такође тачно на признату научну
основицу Грегоријанског календара, којим
се служи цио образован свијет.

(Академско удружење Срба технича-
чара у Бечу.) Академско удружење Срба
техничара у Бечу конституисало се је на
својој првој редовној главној скупштини,
држаној 23. октобра 1907. год. овако:
а.) управни одбор: предсједник cand. ing.
Ђорђе Божић; потпредсједник cand. ing.
Бранко Дикић; I. тајник stud. ing. Хај-
дар Чекро; II. тајник stud. ing. Милош
Скакић; благајник књижничар cand. geod.
Милош Петровић; одборник cand. mech.
Милош Милошевић.

б.) Ревизиони одбор: stud. ing. Ђоко
Атанасијевић; stud. ing. Велимир Бесаро-
вић; cand. ing. Петар Перић.

(„Управитељеве биљешке“.) Божо К.
Маршићанин — негдашњи управитељ
Биограда, издао је ту недавно у Биограду
другу књигу својих „Биљешака“, што их је
биљежио за вријеме свог управликовања.
Ова друга књига обухвата 1902. и 1903.
год. до убиства Краља Александра а у
облику је дневника, који је особито на
неким мјестима врло занимљив, а поред
тога књига је и од извјесне историске
вриједности, јер обухвата оно врло бурно
политичко вријеме у Србији, чија је по-
шљедица било уморство Краља и Кра-
љице, а епилог ове књиге описује овај

трагичан догађај и непосредне пошље-
дице истог.

Књига износи 13 табака обичне осми-
не а цијена јој је дин. 1-50.

(Српска Књижевна Задруга.) У XVI
колу „Српске Књижевне Задруге“ иза-
шле су ове књиге: I „Пјесме Војислава
Ј. Илића“ (прва половина) у редакцији
Драгутина Костића, с предговором г. др.
Јована Скерлића.

2. „Писма из Италије“ од Љуб. П. Не-
надовића.

3. „Зона Занфирова“ од Ст. Сремца,
прерађена и допуњена од писца пред
саму смрт његову.

4. Приповијетке Петра Кочића.

5. „Енејада“, сјјев Виргилија (прва по-
ловина), превео с латинског и коментаре
написао г. д-р Никола Вулић.

6. „Мртва Стража“ од Болеслава Пру-
са, превео с пољског г. Лазар Кнежевић,
професор.

7. „Бјда Гање“ од Алексе Константи-
нова, превео с бугарског М. Рујанац Ба-
цета, за штампу прегледао г. Јеремија
Живановић.

(Извјештај привременог одбора за
српску народну организацију.) Ову смо
књижицу на 11 страница добили из Мос-
тара гдје је штампана у штампарији На-
рода, а садржи оно што је предложено
представницима нашег народа у Босни и
Херцеговини. Садржина књиге је од оз-
биљне политичке важности.

(Здрављак.) Под тим називом уредили
су г. г. д-р Јован Данић и д-р Добр. Гер.
Поповић календар за народ са ве-
ома удесним напоменама и савјетима.
Цијена је овоме добром и корисном ка-
лендару 0.30 динара. Свака кућа која
цијени здравље, треба да набави „Здрав-
љак“.

(Књига о Црној Гори.) У Паризу код
издавача Лалмана Леви-а изашла је не-
давно књига о Црној Гори: „Essay sur
le Monténégro par Alice Nolté“. О њој се
у једном талијанском листу налази ова
оцјена: „Чистота излагања одговара еле-
гантном издању ове књиге која је посве-
ћена талијанској Краљици Јелени. То је
кратка, али комплетна студија, довољна
да обавијести читаоца о најзанимљивијим
карактеристикама ове мале државе.“

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

† Војвода МИЛОШ АНДРОВ КРИВОКАПИЋ

У дубокој старости, у дубокој тишини,
с краја од свијетске вреве и гунгуле — за-
клопио је очи за довијек један од нај-
врснијих Црногораца, — војвода Милош
Андров Кривокапић.

Рођен и одњегован у сиромашној,
али јуначкој задрузи — војвода се Ми-
лош из младих година дао на изуча-
вање оне сурове четничке школе, која је у
његовој отаџбини осигуравала опстанак,
која је његову отаџбину истављала као
жижу, као кулу свијетилку унакрст раско-
маданог Српства. И само та сурова школа
могла је дати ону плејаду заточника и ви-
тезова у најправијем смислу ријечи — и по
уму, и по срцу, какав је био војвода Милош
и цио ред његових бесмртнијех савреме-
ника и сатрудбеника, на које се правом
могу примјенити пјесникове ријечи:

„Из гробова никнуће вам цијеше,
за далека нека покољења!“

Као младић службу је војвода Милош
почео као перјаник покојног црногор-
ског Господара Петра II — бесмртног
творца „Горскога Вијеница“. За вријеме
пок. Књаза Данила, ми сада покојног
војводу видимо као капетана у племени
Цуцама. На знаменитом Граховцу, 1. маја
1858. године, војвода Милош је предво-
дио војску свога племена у тродневној
битци. Том приликом покојник је оставио
овај класичан примјер црногорске стра-
тегије:

Поједина одјељења црногорске војске
прелазила су у наступање, па кад дође
ред и на Цуце — дочекаше их упорни
плотуни и топовска палба из турских
шанчева. Војска стрекну и пода се на-
зад. Њен тадањи капетан, војвода Милош
сједе на једној раскрсници, говорећи:
„Бјеште, јунаци, бјеште; а ма ћете рећи
Господару, гдје сте оставили капетана!“

Ове ријечи биле су магичне: његова
се војска вратила, са новом снагом уда-
рила на противника и са осталом црно-
горском војском приредила је Кадри-
наши ону страшну катастрофу на Гра-
ховцу.

Овако је учинио Суворов на вису св.
Готхарда, на Алпима и успјех је био тако-
ђер потпун.

Покојник је иза тога дуго времена
обављао часту, али тешку службу сена-
тора, — био је члан највишег земаљског
суда. — Њега је и овдје «красила скром-
ност, правичност, неподмитљивост и пра-
ва, не филистерска побожност. Нема
никога у нашој држави, коме је судник
Милош Андров учинио на жао, нема ни-

кога, ко није благосиљао доброга, честитог старца. И народна се збила: он је затворио очи, а иза себе оставио пуну кућу бирионијех мушкијех глава — Божјег благослова!

На тебе се, војвода, потомство угледало, а благодарна отаџбина сачувала те свјетлу успомену међу именима својих великана.

Слава ти!

Н. Гр.

На глас, да је војвода Милош преминуо, Књажевска Влада, по жељи Њ. Краља. В. Господара, донијела је рјешење, да се тако заслужни Црногорац сахрани о државном гробу.

На сирс је заступао Њ. Краљ. В. Госп. Јован Рамов Јововић, а Њ. В. Књаз Мирко лично је присуствовао са поштом.

Из Народне Скупштине. Други предходни састанак наше Народне Скупштине био је у сриједу 14. овог мјесеца, на који су посланици били позвати од стране председника верификационог одбора. На дневном је реду био претрес извјештаја о пријегледу посланичких пуномоћја и избор скупштинског часништва. Сједницу је отворио председник верификационог одбора г. Лабуд Гојнић, а одборски извјештац г. Шћепан Мартиновић читао је извјештај, који је претресан уопште и у појединостима. Сви су избори оснажени изузев два, т. ј. доњо-црмнички и жупски, а они су остављени да се о њима коначно рјешава тек онда, када се Нар. Скупштина конституише. Потом су се посланици, чији су мандати оснажени, заклели, а затим се приступило избору часништва скупштинског те су изабрани: за председника *Лабуд Гојнић*, велико-судија и бив. министар, за потпредседника *Миласав Николић*, члан обласног суда у Никшићу, за секретаре *Милутин Татар* начелник Привредног Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела и *Крсто Поповац* парох подгорички. — Председник Гојнић заблагодарио је посланицима на ријетком повјерењу и закључио састанак нагласив, да ће извјестити Књажевску Владу о конституисању Скупштине, као и посланике о свечаном отварању Скупштинских сједница.

Сјутрадан, у четвртак, у 11 сати прије подне, Његово Кр. Височанство Господар благоизволио је отворити Скупштинске сједнице пријестоном бесједом, коју доносимо на челу листа. Пред скупштинским домом упараћена је била чета војника с војном музиком, која је долазак Њ. Кр. В. Господара огласила свирањем народне химне. С Њ. Кр. В. Господаром дошле су Њ. Кр. В. Књагиња Милена и Њ. В. Књагиња Вјера и присуствовале су у дворској ложи свечаном отварању Скупштине.

Међутим, у Скупштини су се окупили сви посланици, а у ложама су били чланови дипломатског кора у потпуној парад с господаром и одлично грађанство. Њ. Кр. В. Господар, дочекан на уласку од скупштинског часништва и поздрављен од посланика одушевљеним клицањем, успео се до пријестолја и сјдећи прочитао је бесједу, која је пажљиво саслушана и на много мјеста подражана бурним одобравањем посланика. Пошто је бесједа завршена, Њ. Кр. В. Господар изишао је из Скупштине поздрављен и опет непрекидним усклицима „Живио“, а топови с „Табље“ запалише. Сви посланици испратили су Њ. Кр. В. Господара до Двора и приредили му и ту бурне овације заједно са грађанством, које је у великом броју окупљено било како у Зетском Дому тако и по улицама одатле до Двора. Послије тога посланици су се повратили у Скупштину, гдје је председник г. Гојнић закључио први редовни састанак и казао за послје подне конференцију посланика.

Јуче је био други редовни састанак Народне Скупштине. Прије прелаза на дневни ред посланик *Саво Кривокапић* упutio је питање на председника Скупштине, да ли зна у којем је стадијуму ствар односно афере с бомбама и позвао је Народну Скупштину, да на овом првом свом састанку послје свечаног отварања изјави благодарност Богу, што је спасао Црну Гору од издајца и изрода, који су хтели да униште светиње Црне Горе па с тим и њу саму и да осуди те издајнике. Пошто је још неколико посланика у истом смислу говорило, Скупштина је једнодушно манифестовала благодарност Богу и изразила своје гнушање према изродима, који спремаше крвави преврат. Затим је Нар. Скупштина изјавила жељу да јој Влада поднесе приједлог закона, по којем би ову ствар судио нарочити суд и Влада је обећала то учинити.

Послије овог се Скупштина сагласно закону о пословном реду подијелила у три одсјека, пошто су предходно посланици г. г. д-р Л. Томановић, министар-председник и вој. Лакић Војводић мин. унутрашњих дјела, који су били изабрати на по два мјеста изјавили, да они неће

сами да се изјасне, које ће мандате задржати, те је Скупштина по закону огласила г. д-ра Томановића за посланика бананског, а г. Војводића за посланика андријевског.

Изабран је послје одбор за нацрт адресе у који су ушли ови посланици: *Саво Кривокапић*, *Кадија Карађузовић*, *Живко Драговић*, *Саво П. Вулетић*, *Мирко Мујишковић*, *Ђорђе Милановић*, *Душан Петровић*, *Јакон Вретенчић* и *Гавро Протић*.

У данашњој сједници Народне Скупштине на дневном је реду био претрес о одложеним мандатима доњоцрмничком и жупском, који су послје дуже дебате оснажени.

На знање. Дјечији Сад, који је био затворен због болести између дјеце по вароши, биће отворен у понедељник 19 новембра о. г.

Прилози цркви на Рибњаку. Побожни настојници и радници железничке линије у Суторману, побуђени вјерским осјећајем а препоручујући се топлим молитвама Острошког Чудотворца, приложише од своје зараде цркви светог Василије Острошког на Рибњаку: по 10 круна, Капо Луићи Брандози Таљанац; по 5 кр.: официр Мирко Кисељ, Душан Филиповић Хрват; по 4 кр.: Благо Радловић, Павле Ласица Никшић, Ристо Станојевић Куч; по 3 кр.: Симо Вукотић, Шћепан Мартић Бошњак, Милан Грбовић; по 2 кр.: Маријан Мартић Бошњак, Илија Ф. Кисељ, Томо Ивов Свјетлоћа, Душан Ст. Ђоновић, Михаило Тесла, Милан Чворовић, Петар Јовић Далиматинац; по 1 кр.: Велица Митровић Куч, Милета Мијовић, Јоко Радоман, Иво Радоман, Јован Свјетлоћа, Видак Андрић, Божо Ђуровић, Јовица Крбајија, Неђељко Томић, Ристо Ђурковић, Митар Милишиновић, Милан Томић Дробњак, Перо Драгишић, Перо И. Божовић, Марко И. Остојић, Радо Савов Чешљар, Ђуро Ђоновић, Војин Станојевић Куч, Милан Драговић Куч и Мило С. Бановић.

Приложницима овог светог храма потписати изјављује најтоплију захвалу и благодарност — молећи се Богу и Острошком Чудотворцу, да им дадне срећу и напредак у сваком корисном раду и подухећу и да их сачува неповријеђене и у будуће као до сад.

Бар, 13. новембра 1907.

У име одбора и татора црквених поп Васо Вукотић, парох барски.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 12. нов. У расправи против 16 Бугара због убиства жене сеоског кмета у Зеленики, ослобођена су десеторица, међу њима и свештеник, а остали су осуђени на вишегодишњу тамницу.

Мадрид, 12. нов. Није истина, да се побунила португалска ратна морнарица.

Цариград, 13. нов. Тевфик-паша, посланик у Берлину, унапријеђен је за маршала.

Беч, 14. нов. Приликом шездесетогодишњег владарског јубилеја цара Франца Јосифа објављена је амнестија за све војне бјегунце.

Берлин, 14. нов. Поводом разних гласова који се разносе о здрављу цара Вилхелма, званично се јавља, да је нестало катара од којег је цар боловао и да опште оздрављење лијепо напредује.

Петроград, 14. нов. Дума је приступила претресу адресе.

Букарешт, 16. нов. Краљ је отворио Скупштину пријестоном бесједом.

Петроград, 16. новембра. Дума је једногласно усвојила адресу с усклицима „Живио Цар“.

Цариград, 16. новембра. Насиља бугарских чета против Мухамеданаца продужују се. Прије три дана запалила је једна бугарска чета неко имање у Солунском вилајету и том приликом изгорело је и поубијано 12 особа, међу њима жене и дјеца.

Петроград, 16 новембра. У процесу који је био поведен поводом насиједања царског брода „Штандарта“, директор пилота ослобођен је, контра — адмирал Милов укрен, царев ађутант капетан Чагин и

потпуковник Кучков осуђени су на губитак чина, али Чагину је казна с обзиром на досадање заслуге замијењена укором, поручник Султанов осуђен је на седам дана затвора.

Петроград, 17. новембра. Министар предсједник Столипин прочитао је у Думи владину изјаву, у којој се каже, како се силом треба одупријети револуционарном покрету изазваном од крајње лјевице. Влада је и досад настојала, да учини крај тим злочиначким изгредима и устрајаје на том путу и даље, како би се земљи повратио мир. И ако постоје са свијем државама најбољи односи, влада је поставила себи за нарочити задатак, да војну снагу Русије по вољи њеног узвишеног владарца подигне до оне висине, која одговара части и достојанству Русије, те ће Дума за ту сврху имати да одлучи о потребним материјалним средствима. Влада ће учинити све што може да Думи и Државном Савјету олакша посао. Изјава завршује овим ријечима: Историска самодржавна моћ и слободна воља владарца представљају најдраже добро руске државе, јер та моћ и та воља створиле су садашње стање и одређене су, да помогну Русији у часу опасности и лабавости и да ју поведу путем реда и историске истине. Ове ријечи Дума је поздравила бурним одобравањем.

Званични огласи

ОБЈАВА

Овим се позивају сви они Турски подјаци, који дугују на своје земље у Зети државну дацију од 1884. до 1903. г. закључно, да до 1. јануара 1908 год. неизоставно предстану подписаној власти са исплатом, а у случају да је који дацију наплатио, да поднесе за то званичну исправу.

Послије означеног рока застане ли који дужник са исплатом, или не поднесе односне исправе да је дуг наплатио, наплата ће се извршити, према одлуци Књ. Министарства Финансија и Грађевина од 1. новембра 1907. год. број 6270, егзекутивним путем на непокретности истих, а према одредбама постојећих правила о добрима мухацеримским.

Умољавају се надлежне власти дотичних дужника, да им ову објаву предоче.

Број 1581—872—1907.

Голубовци, 9. новембра 1907 г.

Племенски капетан

1,4

Н. Вулетић.

ПОЗИВ

У смислу рјешења Књ. Обласног Суда у Бару, број доњи, позива се одбјегли Аљо Оџин Шабић, из Туђемила, оптужен за злочин убиства извршеног у Туђемилима 20. јуна ов. год. над својом сестром Кајом, да на дан 16. јануара 1908. год. у 9 часова пр. подне предстане потписаном Суду, ког ће се дана, и у одсуству убице, одржати јавна расправа и пресуда изрећи, ма и на његову штету.

Број 373.—V. 1907.—28.

У Бару, 6. новембра 1907. год.

Књ. Обласни Суд,

1,3.

Вршилац дуж. предсједника,

А. В. Рађеновић.

ИСПРАВКА:

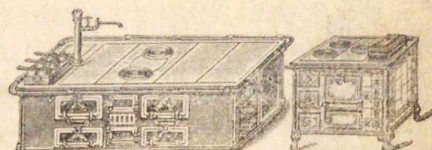
У позиву Управе Подгоричке Царинарнице од 24. октобра тек. год. броју 906., који је оштампан у 48. и 49. броју „Гласа Црногорца“, штампано је за Управитеља Царинарнице Ф. Мишковић, — а треба да буде за Управитеља Царинарнице Ф. Илићковић, — што се овим исправља.

Број 480.

Цетиње, 16. новембра 1907. год.

Администрација „Гл. Црногорца“

Приватни огласи

Механичко-гвожђарска Радионица ПЕТРА ДРЕЦУНА—ЦЕТИЊЕ,

набавља, израђује и поправља све врсте шпорета и пећи; — продаје и поправља шивачке машине и машине од кропљења лоза; — израђује громобране и све гвожђарске послове.

П. п. Бр. 486. 1,5

Нашем никад незаборавном супругу — оцу

† СТЕВУ В. ВРЧЕВИЋУ

држаћемо четрдесетодневни помен у сриједу 21. ов. мј. у цркви на гробљу у 10^{1/2} сати прије подне, о чему извјештавамо својту, пријатеље и познанике.

Цетиње, 15. новембра 1907. г.

Ожалошћена

р. 41. бр. 488. 1,1

Породица Врчевић.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Приликом смрти нашег нигда незаборављеног брата, односно сина и синовца

† АНДРИЈЕ МИЋУНОВИЋА

потпоручика,

који се пресели у вјечност 20. октобра тек. год., у најљепшем цвијету младости — у 30-ој години свога живота — неможемо пропустити, да овим не изјавимо вјечиту благодарност свијем онима, који било писмено било усмено учествоваше у нашој голомој жалости и тијем ублажише нам тугу за врлијем покојником.

Нека је вјечита хвала Министру војном г. бригадиру Митру Мартиновићу, г. бригадиру Јанку Вукотићу; г. г. командири-ма: Милутину Вукотићу, Милутину Николићу и Стеву Јовићевићу, на њиховом телеграфском саучељу. Такође хвала г. кап. Петру Ломпару, г. поручицима: Ђукановићу, Раичевићу, Лекићу, Рашовићу и Драговићу; г. потпоручицима: Радовићу, Никчевићу, Грдинићу, Меденици, Ђурановићу, Брајичићу и Дељи, који истијем путем саучеље изјавише; хвала питомцима официрске школе: г. г. Мату Тодоровићу, Илији Дамјановићу и Шћепану Ковачевићу, такође хвала и Луки Лазовићу, који не жалећи труда лично присуствовао је и покојника оплакаше.

Хвала г. питомцима: Баћовићу, Булајићу, Драшковићу, Копривици, Самарцићу, Вујачићу, Пејовићу, Драшковићу, Гардашевићу, Килибарди, Ђукановићу, Јововићу, Николићу, Јованићу, Ђоковићу и перјанику Ристу Ђетковићу, на телеграфском саучељу.

Хвала г. доктору Пери на његовом труду око покојника; хвала г. Ђузи Вукотићу, г. Рашу Вукотићу, Гаврилу Рамову, Радосаву Савову, г. команд. Симу Вукотићу; г. поткомандирица: Јовици Рњезу, Андрији Вујачићу и Периши Томановићу; г. поручицима: Стевану Павловићу, Станку Грубачу и Ракочевићу; г. потпоручицима: Вујовићу, Урошевићу и Ковачевићу, као и осталијем становницима вароши Никшића, који са њима дођоше и покојника оплакаше; хвала г. г. команд. Марку Мијушковићу, поруч. Јовану Павићевићу, офиц. Милошу Никчевићу са Страшчеванима, г. команд. Перу Вукотићу, г. кап. Радовану Николићу; официрица: Мићку и Богдану Вукотићима са Кочањанима, г. официру Марку Мојашеву с Дужанима и Милочањанима; хвала свештенику Миловану Поповићу с Драговољичима. Нека је хвала мјесном свештенику Саву Мрваљевићу, учитељу Игњату Крњевићу с ђацима, који се је са покојником дирљивијем говором опростио.

Хвала браћи: Трепчанима, Рудињанима; г. кап. Стевану Балетићу с Бројанчанима, Штедимјанима, Риђањанима и Клачињанима, који сви похиташе и покојника до гроба испратеше.

Поново свима вјечита хвала.

Ожалошћени:

отац ком. Марко, мајка Јане, браћа: Симо, Благога, потпор. Рако, стрицеви: ком. Баћо, кап. Новица, Никола, Јагош, са осталом родбином.

р. 354. бр. 487. 1,1.